

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoEk/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7210229420
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7210229420.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom, Exekútorový úrad so sídlom v Bratislave, Zámocká 30, pod sp. zn. EX 9948/23, o vymoženie 1.808,41 EUR s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 19.12.2023, č.k. K2-49Er/3163/2010-67

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví exekúciu zastavil.
- V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným formou zápisnice zo dňa 02.09.2010 domáhal u právneho predchodcu súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonania exekúcie voči povinnému na vymoženie svojej pohľadávky vo výške 1.808,41 EUR s prísl., a to na základe exekučného titulu - vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 06161/10 zo dňa 21.07.2010. Dňa 29.11.2010 doručil právny predchodca súdneho exekútora súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe ktorej mu súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie dňa 02.12.2010. S poukazom na § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f ods. 1, 3, 4 a 6 Exekučného poriadku súd konštatoval, že dňa 03.02.2016 súdny exekútor doručil súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f Exekučného poriadku. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva povinnosť exekučného súdu preskúmať, či je alebo nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pričom ustanovenie § 243f ods. 4 Exekučného poriadku zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku existencie dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Súd ďalej uviedol, že na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku musia byť kumulatívne splnené tri podmienky: 1. rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, 2. v konaní vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a 3. nebolo prihliadnuté na niektoré zo skutočností uvedené pod bodom 1. až 3, t.j. na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie, resp. neprípustnosť použitia zmenky alebo na rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Keď sa v konaní preukáže nespĺnenie niektorej z troch podmienok, exekučný súd musí rozhodnúť o pokračovaní exekúcie. Vychádzajúc z priebehu exekučného konania súd konštatoval splnenie prvých dvoch podmienok zakotvených v ustanovení § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, a to, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a v konaní vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

3. Súd prvej inštancie tak skúmal, či bolo v rozhodcovskom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie, resp. neprípustnosť použitia zmenky alebo na rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Uviedol, že v bode 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli, že ak sa prípadné spory vzniknuté zo zmluvy alebo v súvislosti s ňou nepodarí vyriešiť mimosúdnou dohodou, budú sa riešiť v rozhodcovskom konaní, alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Podľa názoru súdu takýmto spôsobom dojednaný spôsob riešenia sporov zo zmluvy o úvere možno považovať za neprijateľnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je neplatná.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a táto fakticky núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, keďže zveruje voľbu rozhodcovského súdu príslušného na prejednanie veci do rúk žalobcu. Predmetná rozhodcovská doložka je síce tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, teda dáva na výber žalujúcej strane medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, avšak v konečnom dôsledku bol výber súdu na žalobcovi, pretože v prípade, že sa žalobca rozhodne podať žalobu na rozhodcovský súd, vyberie niektorý z uvedených rozhodcovských súdov a možnosť voľby dlžníka - spotrebiteľa je len iluzórna a reálne mu tento výber neumožňuje. Rozhodcovská doložka nebola, napriek jej formulácii, skutočne alternatívnou. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej doložky je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Po tomto výbere už povinný nemal faktickú možnosť podať návrh na začatie konania, resp. brániť sa pred všeobecným súdom, čím došlo k porušeniu Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva každého na spravodlivý proces pred nezávislým a nestranným súdom. Predmetnú rozhodcovskú doložku tak súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemal rozhodcovský súd vôbec právomoc rozhodovať danú vec, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt.

5. Súd bol tiež názoru, že v bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania sa nachádza dohoda o vyplnení zmenky, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ má podľa nej plniť sumu, ktorú má určiť veriteľ v budúcnosti a s výškou ktorej sa nemal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Takto formulovaná dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd prvej inštancie mal zároveň za to, že v neprospech spotrebiteľa a v rozpore s dobrými mravmi je aj dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru, ktorý vzhľadom na výšku poskytnutého úveru predstavuje skoro 100 % poskytnutého úveru.

6. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd prvej inštancie exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. V odvolaní odmietol postavenie povinného ako spotrebiteľa. Uviedol, že s povinným uzavrel Zmluvu o úvere č. 904700007 dňa 26.08.2009, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver na účel zamestnania. Povinný v zmluve uviedol, že poskytnuté peňažné prostriedky budú využité na tento účel. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúma. Povinný ako dlžník navyše nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazoval skutočné použitie finančných prostriedkov. V prípade postavenia oprávneného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Oprávnený tak zastával názor, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď aplikoval § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a exekúciu zastavil.

9. Povinný ani súdny exekútor sa k podanému odvolaniu nevyjadřili.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

11. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

13. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

14. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 26.08.2009 Zmluvu o úvere č. 904700007, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 800,- EUR, ktorý sa povinný zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 772,- EUR, t.j. celkovo sumu vo výške 1.572,- EUR v 12 mesačných splátkach po 131,- EUR počnúc dňom 12.09.2009. Exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. vydaný JUDr. Michalom Rašlom, rozhodcom, zo dňa 21.07.2010, sp. zn. SR 06161/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2010 a vykonateľnosť dňa 12.08.2010. Oprávnený a povinný zabezpečili zmluvu o úvere zmenkou vystavenou dňa 26.08.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 02.12.2010.

16. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, zákonodarca stanovil oprávnenému v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie. S poukazom na § 243f Exekučného poriadku oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie podaním doručeným právnenmu predchodcovi súdneho exekútora dňa 21.01.2016.

17. Na podklade označených skutočností a dôkazov oprávneným súdu vznikla povinnosť preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie zistil, že v rozhodcovskom konaní sa uplatňoval nárok zo zmenky, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bolo potrebné skúmať (ne)existenciu neprijateľných zmluvných podmienok.

18. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že Zmluva o úvere č. 904700007 uzavretá dňa 26.08.2009 medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou.

19. V posudzovanom prípade sa rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie, nachádzala v čl. 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, uzavretej dňa 26.08.2009, avšak neboli účastníkmi zmluvy podpísané.

20. Podľa bodu 15, časti Rozhodcovská doložka Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č. 3530/B, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu, ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

21. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2009 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednejanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Cieľom rozhodcovskej doložky je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu pred rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v krízových situáciách a pri vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak udeje v súkromnoprávnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva arbitrom vrátane princípu dobrých mravov je plne opodstatnená.

25. O rozhodcovskú doložku, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožnila voľbou spotrebiteľa

dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde.

26. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nie je o možnosti výberu medzi všeobecným a súkromným súdom, ale predovšetkým o dôsledkoch, ktoré zakladá, a teda, či doložka nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Odvolací súd zastáva názor, že dôsledkom takto formulovanej rozhodcovskej doložky je skutočnosť, že spotrebiteľovi, teda povinnému, bola odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Pre povinného to znamenalo povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v zmluve a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť. Pritom tak dôležitá klauzula, akou je dojednanie osoby na rozhodovanie sporu, je skrytá v množstve drobných klauzúl z dôvodu, aby sa nekomplikoval proces založenia sporového procesu podľa predstáv oprávneného.

27. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožnila voľbou spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde.

28. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že povinný z rozhodcovského rozsudku bol v rozhodcovskom konaní pasívny a nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Totižto podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.03.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012, princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa.

29. Zároveň pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy/doložky (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 9. februára 2012, sp. zn. 3 Cdo 122/2011).

30. Odvolací súd zároveň dodáva, že vyššie uvedená rozhodcovská doložka je neplatná aj pre nedodržanie písomnej formy (§ 4 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z.).

31. Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

32. Odvolací súd konštatuje, že rozhodcovská doložka je neplatná (predovšetkým) pre nedodržanie zákonom predpísanej písomnej formy v zmysle § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Totiž ako vyplynulo z obsahu spisu, Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v ktorých v bode 15 je obsiahnutá rozhodcovská doložka, neboli podpísané zmluvnými stranami. Úprava obsiahnutá v zákone o rozhodcovskom konaní o úprave formy rozhodcovskej zmluvy v § 4 je pritom striktná, bez možnosti širšieho výkladu.

33. Vzhľadom na skutočnosť, že podmienka písomnej formy rozhodcovskej doložky v danom prípade dodržaná nebola (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 2 Cdo 245/2010), túto doložku nie je možné považovať za platnú rozhodcovskú doložku k hlavnej zmluve.

34. Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a takto (bez právomoci rozhodcovského súdu) vydaný rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt. Neboli preto splnené podmienky na vykonanie exekúcie.

35. Za takejto situácie bolo preukázané splnenie podmienok stanovených v hypotéze ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku pre zastavenie exekúcie.

36. K uvedenému odvolací súd navyše uvádza, že práve za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa v exekučných konaniach prebiehajúcich na podklade exekučného titulu vydaného v konaní, v ktorom nebola účastníkovi poskytnutá primeraná ochrana ako spotrebiteľovi, upravila sa (novelou č. 438/2015 Z. z.) nová možnosť súdu odmietnuť vydať poverenie (§ 44 ods. 2 štvrtej vety Exekučného poriadku) a v už prebiehajúcich exekučných konaniach (po udelení poverenia) exekúciu zastaviť.

37. Pokiaľ oprávnený v podanom odvolaní (opätovne) namietal posúdenie právneho vzťahu medzi oprávneným a povinným založenom zmluvou o úvere zo dňa 26.08.2009 ako vzťahu spotrebiteľského, odvolací súd vzhľadom na nezmenený skutkový stav už len poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie č.k. 6CoEk/20/2023-57 zo dňa 31.10.2023, v ktorom sa s touto otázkou už vysporiadal a už len dopĺňa, že v právnom poriadku Slovenskej republiky je úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku, ktorý možno aplikovať bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu - fyzickej osobe alebo právnickej osobe. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch upravuje úverové vzťahy v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku má účinky normy lex specialis. Spotrebiteľské zmluvy sú také zmluvy, ktoré uzatvárajú poskytovatelia služieb o určitom rovnakom predmete plnenia opakovane s veľkým počtom zákazníkov - spotrebiteľov. Návrh týchto zmlúv pripravujú poskytovatelia služieb na vopred predtlačенých tlačivách, čo je zjavné aj v prejednávanej veci a vyplýva to z tlačiva predmetnej zmluvy o úvere. Spotrebiteľ - povinný - nemal možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah navrhovanej zmluvy o úvere (spotrebiteľskej zmluvy), nemohol vyjednávať, jedinou jeho alternatívou bolo prijatie alebo neprijatie návrhu.

38. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nemal v tomto konaní úspech a povinnému preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).